

«L'Estatut actual és de segona. No serveix»

—**V**ostès, els del PSM-EN, s'han erigit en els més clars defensors de la necessitat de la reforma de l'Estatut, ¿per què?

—Miri, aquesta no és una pretensió folla, estranya i capritxosa. La possibilitat de reforma la recull el mateix Estatut i la Constitució. Pensam que l'Estatut que tenim és un Estatut de segona i en volem tenir un de digne. Un Estatut que com aquest és província i provincialitzador no ens serveix.

—*Per què ho creu, això?*

—Perquè el nostre Estatut actual és un instrument legal fet amb planilla, fruit de les limitacions imposades pels partits majoritaris en el moment de la seva redacció i aprovació, per tal de *racionalitzar* els processos autonòmics. En definitiva, el nostre és un Estatut pràcticament idèntic a la majoria dels que sorgiren per la via de l'article 143 de la Constitució, despersonalitzat, sense tenir clar què és i per a què serveix, no és l'eina adient per aconseguir un veritable autogovern. Si volem assolir un sòtil competencial més alt i un Estatut més ampli i sense errors, l'hem de reformar.

—*Diu vostè «si volem assolir»... ¿És que no ho tenen clar, encara?*

—Nosaltres, el PSM-EN, sí. Rotundament, sí. Els altres grups parlamentaris ja no ho sé tan bé. Els ho hauria de demanar a ells.

—*¿No n'està segur, de la seva postura i voluntat reformista?*

—Gens ni mica. ¿Sap una cosa? Al principi, quan es va plantejar la reforma de l'Estatut, tots els grups parlamentaris semblaven voler la reforma, però a poc a poc s'ha anat canviant l'inicial entusiasme reformador.

—*¿Què vol dir?*

—Que es donen respostes massa indefinides. Sembla com si no hi hagués una voluntat clara de reformar l'Estatut.

—*¿Exemples?*

—Molts. Primer, es creà una ponència parlamentària per a l'estudi de la reforma de l'Estatut. Doncs bé, el que s'està fent a aquesta ponència és rellegir l'actual Estatut i discutir com podria ésser i què podria reformar-se'n, però resulta que discutim què reformar sense saber si reformarem res. És una qüestió que nosaltres plantejam conti-

Sebastià Serra, líder del PSM-EN i figura ja històrica en el moviment nacionalista mallorquí, ens acosta a l'actual situació en què es troba la classe política balear: reforma o no de l'Estatut d'Autonomia.

Miquel Payeras

«Hi ha una absoluta indiferència davant la reforma».

nuament i tots els grups polítics s'estimen més seguir amb discussions inútils i no abordar d'una forma clara i rotunda la qüestió central: si volem o no reformar l'Estatut.

El PSOE va dir que havia d'esperar al seu pròxim congrés de Balears per a pronunciar-se de forma definitiva, però ja se sap que a Madrid els socialistes no van de res i aquí, lògicament, es comportaran, ja ho fan, d'acord amb els desitjos del govern central. La Unió Mallorquina diu que sí que s'ha de reformar, però és un sí massa global, no diu què hem de reformar; sembla com si no ho haguessin estudiat seriosament. El CDS fa una lleugera impressió d'estar a favor de la reforma, però sense banyar-se clarament. És a dir, que aquests dos grups sembla que sí, però no massa, i en qualsevol moment es poden despenjar en un sentit o un altre, fruit de la seva indefinició

constant. I finalment AP, interessada fonamentalment no en la reforma o no de l'Estatut, sinó a tenir armes per enfrontar-se al govern de Madrid; aquesta és una excusa més per a poder seguir utilitzant el victimisme que tant els agrada. A més, no ho oblidem, AP-Balears està completament fermada pels pactes que a nivell estatal puguin fer amb el PSOE en matèria d'*ordenació* autonòmica. I molt ens equivocam o ben aviat hi haurà algun acord a Madrid, o almenys s'intentarà per evitar reformes massives d'estatuts; és a dir, una altra «lohapa», aquesta vegada entre PSOE-AP, i d'altres.

—*Un altre camí és el de les lleis orgàniques per ampliar competències...*

—La llei orgànica sols pot transferir competències ja descrites a l'Estatut, i a més, amb la possibilitat d'ésser

revocades en qualsevol moment per l'estat, cosa que ens situaria en una constant precarietat, i sotmesos a més controls de banda de l'estat.

—*No el veig molt optimista, senyor Serra.*

—No hi ha massa motius per ser-ho. Cregui'm si li dic que molt diferent seria amb una forta pressió social en favor de la reforma de l'Estatut, però no hi és. No ens hem d'enganyar, hi ha una absoluta indiferència popular davant la reforma, i qui sap si també davant l'Estatut i l'autonomia. Això és el que tenim, però tampoc es tracta de caure en el desànim. No. En absolut, seguirem lluitant per aconseguir una bona utilització de l'Estatut que tenim, una bona utilització que l'actual govern d'AP i UM no fa actualment; i també lluitarem sense descans per l'ampliació, per la reforma del nostre Estatut. □